

A P R Ó K

Gyermeknap az óvodában az Alapítvány támogatásával

Az egész világ ünnepli a gyerekeket - mondta kedden a Katica a Csigának. A Csigá furcsán nézett rá: - A gyerekeket? Honnan tudod? A Katica az óvoda udvarára mutatott, ahol nagy szaladgálás, ugrálás, locsolkodás volt. - Nem látod, most is ünnepelnek, itt az óvodában is. - Szerinted a locsolkodás, meg ez a nagy szaladgálás ünneplés? - nézett a Csigá csodálkozva. - Hát persze - vette át a szót a Rigó. - Nézd, hogy csillog a gyerekek szeme. A Csigá szemeit nyújtogatva körbenézett az udvaron és látta, hogy két tűzoltó autót vettek a gyerekek birtokba, és meglocsolták a homokozót, az abból kilógó tömlővel. - Milyen jó tűzoltók lesznek! - kiáltotta a Béka. - Nézzétek ott egy ugráló vár, és milyen boldogan kacagva ugrálnak benne a gyerekek, nézzétek még bukfenceznek is. Óh, de kár, hogy nem tudok olvasni, mert valami rá van írva az oldalára - szomorkodott a Csigá. - De én el tudom olvasni - mondta a Katica - az van ráírva, hogy a Szentendrei DIEGO ajándékba adta kölcsön az ovisoknak, hogy jól érezzék ma magukat. Ekkor az udvaron csend lett, és eltűntek a gyerekek. - Hová lettek, vége a bulinak? Nincs több ünneplés? - kérdezte szomorúan a Béka. - Dehogya, én elrepültem az ablak előtt, és láttam, hogy bent színház van. Kacagnak, tapsolnak és énekelnek a gyerekek - mondta a Rigó - és azt is láttam, hogy minden teremben ajándékok várják őket. - Gyertek, gyertek gyorsan, nézzétek mi van itt - kiabálta a Béka boldogan, egy pancsolós, hajós, öntögetős játékból kikandikálva. - Ez is új, tegnap még nem volt itt - mondta a Csigá. - És az új hullámvasutat láttátok? Én is lecsúsztam rajta Csigával, nagyon izgalmas volt, és nem is féltünk - nevetett Katica. Még beszélgettek egy ideig, de aztán újra visszajöttek a gyerekek, és egész nap hangos volt az udvar a kacagásuktól. Még alvás alatt sem csendesedett el, mert a nagycsoportosok nem feküdtek le ezen a napon aludni sem. Délután négy órakor fáradtan készülődött mindenki, Béka és Rigó a vizes játékokat pakolták össze, Katica és Csigá az ugráló vár összehajtásánál segédkeztek. - De szeretnék én is gyerek lenni a Telepi Óvodában, én is mindig jól érezném magam - mondták egyetértéssel, és lefeküdtek erről a szép napról álmodni.

Teca óvó néni (Katica csoport)

A Zsiráf csoport az állatkertben

Hetek óta nagy izgalommal készültünk az állatkertbe. Számolgattuk mennyit kell még aludni a nagy napig.

Aztán végre eljött az indulás ideje. A kis Zsiráfok hátizsákkal, lelkesedéssel felszerelve szálltak fel a buszra. Mikor érünk oda? Kérdezték percenként. No, ez a pillanat is elérkezett.

Elsőként természetesen a MI Jónás zsiráfunkat néztük meg, "akit" Bálinték erre az évre örökbe fogadtak csoportunk számára.

Aztán mentünk és mindent, amit csak lehetett megcsodáltunk. 11 óra felé letelepedtünk egy padra és mindenki

elővette az útravalóját. Ettünk, ittunk, pihentünk egy kicsit, aztán indultunk tovább. Hogy kinek mi tetszett? Néhány vélemény:

Miki: Az oroszlán, a főka, a jegesmedve, meg a zsiráf.

Bobo: A buszozás, a zsiráf meg a gólya.

Lukács: A krokodil.

Peti: A buszon ülni jó volt.

Milán: Nagyon édes kis ragadozó a szervál.

Márk: A jegesmedve tetszett, jól éreztem magam, mert jókat láttunk.

Évi: A zsiráf, a gólya, a kicsi gólya, meg a majmok.

Réka: Amikor elővettük a hátizsákokat és ettünk.

Mandula: A krokodil, a zsiráf, meg a főka.

Soma: A teknősök, a kacsák meg a zsiráf.

Hazafelé a buszon többen elaludtak. Kellemesen elfáradtunk, nagyon jól éreztük magunkat!

Köszönjük Kata és Soma anyukájának a segítséget, nagyon számíthattunk rájuk.

Éva óvó néni (Zsiráf csoport)

*Hídvégi Attila rajza
(Mackó csoport)*

Kalandra fel!

Már tavaszi sétáink során is sokat nézegettük az óvoda közelében lévő játszóteret. Találgattuk a gyerekekkel, vajon melyik játék mire való. - Biztos repülőcsészealj fog lecsúszni ezen a kötél- mondogattuk, és a hajócsúszda, meg jó lesz a kalózkodnak. Nem mentünk be, mert le volt zárva, még a kíváncsi úrlakók, és hajóskapitányok elől is. Megvártuk a kellő időpontot, mikor végre birtokba vehetjük a játszóteret. Meg is érdemeltük, mert igazi kis csapatként részt vettünk a játszóterek avatásán és dacolva meleggel, szomjúsággal még verset is mondtunk, és énekelünk is. Most már miénk a játszótér! - kiáltottuk a következő napokban. Szerencsére senki nem zavarta meg az úrhajók felszállását, a kalózhajó tengerre szállását. A játszóteret két órára ellepték a repülőcsészealjak, a zöld kis idegenek, a kalózkapitányok, és a repülni vágyó kis harcosok. Védjük az életünket, löttünk, harcoltunk, repültünk az égig, rohantunk elkapni a repülő csészealjakat, lógtunk a kötélhintán, rugóztunk a kisállatokon, hogy utolérjük és leteperjük a földönkívülieket. És közben nem tudtuk, honnan jön ez a nagy kacagás. Sok idő kellett, hogy rájöjjünk, ezek is mi vagyunk. Az új játszótéren nemcsak harcoltunk, lövöldöztünk, hintáztunk, csúszdázunk, szaladtunk, lecsúsztunk a kötélhintán, de önfeledten nevtünk, kacagtunk is. Mikor megéheztünk elővettük a kincses ládáinkból az elemőziánkat, és jól belakomáztunk belőle. Mindenki jószívű volt, kalóz, úrlény, repülőharcos egyaránt. És minden kalóz és úrlény kiállta a tisztaság és a környezetvédelem próbáját is. Minden szemét a kosárba került, nem sikerült megszállniuk a játszóteret, mert kis harcosaink megvédték azt. Mikor nagyon fáradtan visszamentünk az oviba, min-

V I L Á G A

denki azt mondta, ez volt élete legjobb napja.

Köszönjük az új játszóteret, ígérjük vigyázunk rá, és másokat is erre kérünk. És ígérjük sokat fogjuk használni.

És köszönjük az ott lakók türelmét, hogy elviselik, talán még élvezik is, az önfeledt gyermek kacajt pár órán keresztül.

KÖSZÖNJÜK.

Teca óvó néni (Katica csoport)

A tenger varázsa

Minden évben nagyon várjuk a tavaszi kirándulásokat. Legyen az Állatkert, Mogyoróhegy, Tropicarium, Múzeum, mindenki izgatottan és örömmel készülődik a kirándulásra. A közösségi nevelés egyik fontos része, hogy együtt kiránduljunk és együtt éljünk át, közös élményeket. Ilyenkor mindenki korán beér az óvodába, és boldogan mutatja óvodás pólóját, és hátizsákját. Az egyszínű póló nagyon jó szolgálatot tesz. Bármekkora is a tömeg egy ilyen kiránduláson, mindig látjuk, hogy melyik a mi gyermekünk. Sokszor állítanak meg más óvodából, iskolából minket a pedagógusok, hogy hol vettük a pólónkat, mert nagyon jó, hogy egyformába vagyunk. Az idén mi a Tropicariumba mentünk, és igaz már a sokadik gyermekcsoportot visszük, mégis mindig elvarázsol minket is a tenger világa. Nagyon jó nézni a gyermekek szemét, tátott száját, ahogy felfedezik a legkülönbözőbb halakat, ahogy rácsodálkoznak a lusta rájakra, vagy a tekintélyt követelő, áramvonalas csodálatos cápákra. A sok színes hal, a különböző méretű tengeri élőlények emlékeket elevenítenek meg. Sok horgász emlék, kifogott hal története elevenedik meg ilyenkor a gyerekekben. A furcsa formájú halak minden évben új nevet kapnak. Az idén természetesen a hosszú csőrű halat Pinokkiónak nevezték el a gyerekek. Az esőerdő, az alligátor, a hullók, a pókok mind-mind nagy tetszést arattak körükben. Azért mégis a cápák alatt álldogálni a legjobb. Balázs meg is jegyezte: "Eldobom az agyam, olyan, mintha velük úsznék." Sokáig nézegettük őket, és még ki sem jöttünk, mikor többen megkérdezték: - "ugye holnap is eljövünk?" De nem csak tenger világa jelent élményt a gyerekeknek, hanem maga az út is. Odafele az összes hidat megneveztük, Budapest felfeltűnő nevezetességeiről beszélgettünk. És nemcsak halakat nevezték el, de visszafelé közölték: - Erzszi néni, Margit néni figyeljetelek: "itt van az Erzszi néni híd, és itt van a Margit néni híd".

Vigyázz, kész, rajt!

Május 13-án, szerdán jött el a nagy nap, amire a kisfiam már hetek óta edzettek a Telepi Óvodában: az ovis mezei futóverseny napja. Tíz óra tájban kezdtek szállingózni az érdeklődő szülők a Béke sétányra, majd megérkeztek a két oviból a résztvevők is, kb. 100 nagycsoportos, profi rajtszámmal feldíszítve.

Rövid tájékoztatás után bemelegítés következett, majd körbejárták a futóterepet a gyerekek az óvó nénikkel. Kb. 500 méteres távot kellett teljesíteniük a versenyzőknek. Először a lányok indultak, a fiúk jó hangosan buzdították őket, amit a következő körben a lányok viszonzottak. Minden beérkező ásványvizet kapott, a győzteseket pedig már ott várták a kikészített ajándékok. Az eredményhirdetésnél az első 20-20 fiú

és lány pólót kapott, a dobogósok érmet és ajándékot is. Választhattak foci-, teniszlabda és biciklilámpa közt. Mindenki hatalmas tapsot kapott, jó volt a hangulat, szép volt az idő és úgy érzem, mindenki nagyon sportszerűen viselkedett. Jó felkészülés volt ez a verseny a kicsiknek a későbbi komolyabb rendezvényekre.

Bár már rutinos anyukának számítok - ez volt a negyedik ovis futóverseny, ahol drukkolhattam -, talán még jobban izgultam, mint kisfiam. Nagy lelkesedéssel biztattam a gyerekeket és végül a mi csoportunk, a Telepi Óvoda Nyuszi csoportja adta a legtöbb dobogóst. Ezúton is gratulálok nekik is, és az összes résztvevőnek.

Urkuti Dóra (Nyuszi csoportos anyuka)

* * * * *

Gyerekszáj

Niki gyurmázik, kibontok neki egy új, puha gyurmát, mire megszólal: "Jaj, de jó kis izzadt ez!"

Léna pöttyös ruhába jött az oviba. A gyerekek megőrültek neki és mondogatták: "Pöttyös Panni, Pöttyös Panni..."

Baláznak is tetszett, ő ezt mondta: "Szexi Léna, szexi Léna..."
(Teca óvó néni Katica csoport)

Egy asztalnál reggeliztem Tomival és megkérdezte tőlem: "Melyik veszélyesebb? Az édesvízi, vagy a sósvízi krokodil?" Szerintem nincs sósvízi krokodil - válaszoltam.

"De van, mert láttam a TV-ben"-Felelte rá Tomi.

"Én meg láttam kocka medúzát. Az olyan, hogy rád tapad és mérget fecskendez beléd. Az megöli a piros véresejteket." - kapcsolódik a beszélgetésbe András Simon.

"Azután meg gyorsan kell vörösbort inni, hogy termelje a vörös véresejteket" - folytatja Tomi.

Kati óvó néni (Süni csoport)

Állatkertben voltunk...

*Bálint Anita rajza
(Mackó csoport)*

"Budakalászi Óvodásokért Alapítvány"

Alapítványunk a **személyi jövedelemadó**

1 % -át is szívesen fogadjuk.

Adószámunk: 18690163-1-13

CE [] & @ } } @ . | ç | ç ... Ó | • @ T & * @